

Uvod

Pojam afektivne vezanosti (attachment) u nauku je uveo engleski psihoanalitičar Džon Bolbi (John Bowlby, 1907-1990). Afektivna vezanost, po njemu, obeležava specifičan, neravnomernan odnos koji se u najranijem detinjstvu formira između majke i deteta i traje kroz čitav život.

Psihoanalitičari su ovaj odnos definisali kao odnos emocionalne zavisnosti. Džon Bolbi, preispituje prirodu odnosa i definiše ga kao afektivnu vezanost. Put od emocionalne zavisnosti do afektivne vezanosti, zapravo je priča o tome kako i zašto je Džon Bolbi, psihoanalitičar, postao osnivač teorije afektivnog vezivanja.

Naučni rad Meri Ejnsvort (Mary D. Šalter Ainsworth, 1913-1999), najčešće se sagledava iz ugla metoda koje je ova naučnica koncipirala za proučavanje afektivne vezanosti. Manje istaknuta, a ne manje značajna činjenica je da je Meri Ejnsvort napravila i prvu klasifikaciju individualnih razlika u okviru ove teorije. Takođe nezaobilazan doprinos teoriji afektivnog vezivanja i razvojnoj psihologiji uopšte je postuliranje pojma sigurne baze kao osnove rasta i razvoja deteta.

U centru interesovanja osnivača teorije afektivnog vezivanja, Džona Bolbija i Meri Ejnsvort bio je odnos majke i deteta. Dakle, afektivno vezivanje proučavano je kao relaciona karakteristika. Danas, afektivna vezanost se i teorijski i empirijski tretira kao individualno svojstvo. Teorija afektivnog vezivanja pravi pomak od teorije koja se bavila prirodom i poreklom čovekove osećajnosti, ka teoriji emocionalnog razvoja čoveka. Ključni pojam ovakvog razvoja teorije, svakako je pojam unutrašnjeg radnog modela.

2. Unutrašnji radni model ili mehanizam

Prema teoretičarima afektivne vezanosti prevođenje relacijskog u individualno svojstvo je proces. U prvim mesecima života, dete na osnovu svakodnevnih, ponavljanih iskustava sa majkom, postepeno gradi unutrašnju predstavu o sebi i o njoj. Sklapa sliku na osnovu detalja koji se ponavljaju. U odnosu na majčino odgovaranje na njegove signale, njenu dostupnost i osetljivost za njegove potrebe, dete gradi sliku o sebi kao biću manje ili više dostojnom majčine pažnje i sliku o majci kao osobi koja je tu ili nije tu kada mu je potrebna.

Slike ili reprezentacija sadrže lična uverenja i očekivanja o tome kako radi sistem afektivnog vezivanja i šta se može dobiti od njega. Individualne razlike nastaju iz ekspresije ponašanja afektivnog vezivanja u kontekstu roditelj-dete relacija. Unutrašnji modeli reflektuju očekivanja deteta o sopstvenom ponašanju i verovatnom roditeljskom ponašanju u različitim situacijama. Reč je o operativnim modelima sebe i značajnih drugih, zasnovanim na istoriji zajedničkih odnosa.

Dakle, određene kognitivno afektivne strukture se razvijaju kao odraz bihevioralnih obrazaca. Nazvane su radnim modelima ili reprezentacijama zbog toga što su osnova za akciju u situacijama afektivnog vezivanja i zato što su otvorene za promene (na osnovu novih iskustava u odnosima vezivanja). Modeli su relativno stabilni i mogu da rade automatski bez potrebe za pravljenjem namernih procena. Oni upravljaju ponašanjem u odnosima sa roditeljima i utiču na očekivanja, strategije i ponašanja u kasnijim vezama.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com